

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ ขอให้ชุ่มเย็นด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยพุทธในหัวใจ ในกาย วาจา ความประพฤติ ศาสนามีแต่ตำราใช้ไม่ได้เลย ตำราเต็มตู้เต็มหีบ เรามาเรียนก็มาจดมาจำเท่านั้นความดีไม่ปรากฏในหัวใจเลย มีแต่ความจำไม่เกิดประโยชน์ ใครเรียนก็จำได้ทั้งนั้น ไม่นำมาปฏิบัติก็ไม่เกิดประโยชน์ เหมือนแปลนบ้านแปลนเรือนนั้นแหละ ทำให้เต็มห้องก็เต็มอยู่เฉย ๆ ไม่เป็นบ้านเป็นเรือนให้เมื่อไม่นำออกไปแจงไปปฏิบัติไปทำ

พุทธศาสนาก็เป็นแผนผังอันสำคัญที่จะให้คนดำเนินตามนั้น แล้วเป็นรูปร่างของศีลของธรรมขึ้นมาในศาสนานั้น แต่เดี๋ยวนี้ไม่มี แทบว่าไม่มีแล้วนะศาสนาพุทธเรามีแต่กิริยาเฉย ๆ ว่าถือศาสนาพุทธ ความจริงที่จะให้มีความเกี่ยวข้องติดพันกับพุทธกับธรรมกับสงฆ์ในหัวใจนี้มีน้อยมากทีเดียว นี่จึงน่าวิตกมาก เรายังมีชีวิตอยู่นี้คิดดูซิว่า เราปฏิบัติมานานเท่าไรเรายังไม่เคยเปิดนะดั่งที่เปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟังในปีนี้ เราจำได้ว่าปีนี่เราเปิด เปิดหัวอกออกมาให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบเสียบ้างไม่งั้นจะไม่ทราบ

เพราะความคิดความรู้สึกของคนมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน เราจะพูดในธรรมะแง่เดียว ๆ อย่างเดียวอย่างนี้ ผู้ที่มีภูมิสูงต่ำต่างกันนี้ก็แยกกันไปได้หลายทาง เพราะฉะนั้นจึงพูดให้ได้หลายทาง ปีนี้แสบออกมากหลายด้านหลายทาง ก็เพราะวิตกวิจารณ์เกี่ยวกับโลกกับสงสาร มองดูแล้วมันเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปหมด แต่ก่อนก็เลอะ ๆ เทอะ ๆ แต่ไม่หนักมากเหมือนทุกวันนี้ ทุกวันนี้หนักมากนะ ความเลอะเทอะของกิเลสตีตลาดลาดเลนนี้แหลกเหลวไปหมดเวลานี้ อยู่ที่ไหนมีแต่กิเลสตีตลาดทั้งนั้น ศีลธรรมไม่ค่อยปรากฏในหัวใจคนเลย กิริยามารยาทการแสดงออกทางด้านศีลธรรมจึงมีน้อยมากทีเดียว อันนี้ที่น่าวิตกมาก

เราหวังเราจวนตายแล้วนี่นะ ใครจะไปอยู่ค้ำฟ้า บวชมาได้ ๖๓ ปีนี้แล้วฟังซิ บางคนยังไม่เกิดตั้งแต่หลวงตาบัวบวช ยังไม่เกิดก็มีนี่ บวชพรรษาได้ ๖๓ พรรษา จะ ๖๓ ปีเต็มวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ข้างหน้านี้ นี่บวชมานานขนาดนั้นแล้ว อยู่กินกับศีลกับธรรม จิตใจพัวพันกับศีลกับธรรมเรื่อยมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ เรียนก็เรียน เวลาเรียนก็เรียน เวลาออกปฏิบัติก็ปฏิบัติ เรียนอยู่ก็ปฏิบัติ เวลาออกเรียนก็ปฏิบัติเต็ม

เม็ดเต็มหน่วย ทีนี้ดูโลกดูสงสารก็นับวันเลวลงทุกวัน ๆ ก็เกิดวิตกวิจารณ์ภายในจิตใจ ถ้าไม่พูดเสียบ้างก็ไม่ได้คิดกัน การพูดนี้พูดให้ได้แง่คิดเพื่อเป็นสิริมงคลแก่หัวใจของผู้ฟัง เราไม่ได้เทศน์ไม่ได้พูดเพื่ออย่างอื่นอย่างใด สมมุติว่าเปิดดอกออกมาเราก็ไม่ได้โอ้อวด เราไม่มีเจตนาโอ้อวดต่อโลกต่อสงสาร อวดหาอะไร ของมีเท่าไรก็มีเท่าเดิมของมัน อวดให้ดีกว่านั้นก็ไม่ได้ดี ดำเนินให้เร็วกว่านั้นก็ไม่ได้เร็ว มีอยู่ยังงี้ก็มีอยู่อย่างนั้น แต่เมื่อไม่เปิดออกมาบ้างก็ไม่รู้ตัวรู้หัวหน้กรู้เบา จึงเปิดออกบ้าง

การชวนช่วยทางความดีเราก็พยายามเต็มความสามารถ การแนะนำสั่งสอนโลกเรียกว่าทั่วประเทศไทย เราสอนไปทั้งหมดเลย ไม่ว่าภาคไหนจังหวัดใดไปทั้งนั้น ภาคนี้ทุกภาคการเทศน์ว่าการ จากนั้นแล้วก็ไปเทศน์ ถอดเทศน์ออกมาจากนั้นก็พิมพ์ ถอดเทศน์ออกพิมพ์ เหล่านี้ถอดออกจากหัวใจทั้งนั้นนะหนังสือเหล่านี้ แต่เราไม่เคยเอาตัวออกประกัน คือถอดออกมาจากหัวใจทั้งหมดร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ไม่ว่าไปเทศน์ที่ไหน ถ้าเป็นธรรมะชั้นสูง ฟาดเอาสุดขีดเลยเถียว ถ้าเป็นธรรมะชั้นธรรมดาทั่ว ๆ ไปตามบุคคลที่มาฟังเทศน์ คณะบริษัทบริวารใดที่ควรจะฟังธรรมะชั้นใดตอนใดก็เทศน์ไปตามขั้นตามตอนของผู้ที่มาศึกษา

ถ้าเป็นผู้ตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ เช่น พระกรรมฐาน เฉพาะอย่างยิ่งวัดป่าบ้านตาดนี้ ฟาดลงหมดไม่มีอะไรเหลือในพุงนี้เลย เทศน์สุดขีดสุดแดน จากนั้นก็ถอดจากเทปออกไปพิมพ์เป็นตัวหนังสือ นี่เราก็เทศน์เต็มกำลัง ถ้าว่าพระสายหลวงปู่มั่นคะนองปากคะนองมือก็มีหลวงตาบัวนี่ละ จะว่าเป็นองค์หนึ่งก็ได้ คะนองปากคือยังงี้ เทศน์ว่าการคะนองมือคือแต่งหนังสือ หนังสือเราก็ได้แต่ง คะนองปากก็เทศน์อัดเทปออกพิมพ์ หนังสือกระจายไปหมดทั่วประเทศไทยนี้

เริ่มแจกมาตั้งแต่ ๒๕๐๖ เริ่มแจกหนังสือของเรา เริ่มแรกเล่มแรก ๕๐๑ พอ ๕๐๖ ก็พิมพ์เป็นจำนวนมากขึ้นมาละ พอ ๕๑๔-๑๕ นี้พิมพ์มาก ๕๐๗-๘-๙-๑๐ นี้ไม่มากนัก พิมพ์เรื่อย ๆ หากไม่มาก พอ ๕๑๔-๑๕ นี้พิมพ์เอาเสียอย่าง เป็นเนื้อเป็นหนังตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ นานเท่าไร ตั้งแต่ ๕๑๔-๑๕ ประวัติหลวงปู่มั่นมาจนกระทั่งปานนี้ นี้ก็ ๕๔๐ แล้ว นานสักเท่าไร นี่ละเราทำประโยชน์เพื่อโลกเพื่อสงสาร เราทำมาตั้งแต่บัดนั้นที่ออกหน้าออกตาจริง ๆ ทั้งหนังสือทั้งเทป ทั้งเทศน์ว่าการทั่วประเทศไทย เราไปเทศน์ทั้งนั้นแหละ

ทีนี้การชวนช่วยด้านวัตถุเราก็พยายามอีก การช่วยโลกช่วยสงสารช่วยทางด้านใดได้เราช่วยทั้งนั้น ไม่ว่าส่วนบุคคล ไม่ว่าส่วนรวม ส่วนใหญ่ เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลนี้เวลานี้เกือบร้อยโรงแล้วนะ ที่ช่วยไปหลายร้อยล้าน ที่ช่วยโรงพยาบาล

ต่าง ๆ ทั้งในประเทศทั้งนอกประเทศ คือประเทศลาวก็ไปช่วย ประเทศไทยเรานี่ ๗๐ กว่าโรงกรรมัง รวม ๘๐ โรงแล้วทั้งโรงพยาบาลประเทศลาว นี่เราก็ช่วยเต็มความสามารถ

จุดปัจจัยไทยทานที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมากน้อยดังที่เห็นนี้แหละ ไหลออกสู่ประโยชน์ทางโลกทั้งนั้นไม่เก็บ ในวัดนี้ไม่เก็บ ให้เก็บแต่ธรรมอย่างเดียว เงินไม่ให้เก็บให้เก็บแต่ธรรม ให้เป็นเศรษฐีธรรม ไม่ต้องการเป็นเศรษฐีเงิน เศรษฐีเงินมีเต็มบ้านเต็มเมืองไม่เห็นมีใครเอาความสุขมาอวดบ้าง มหาเศรษฐีก็เป็นมหันตทุกข์ ไม่เห็นเอาความสุขมาอวดว่าข้ามีเงินจำนวนเท่านั้นเท่านี้ข้ามีความสุข ไม่เห็นมี มีแต่ความทุกข์ มาอวดเต็มบ้านเต็มเมือง วัตถุก็มีมาแล้ว ความทุกข์ความเดือดร้อนก็ไม่เห็นลดลงเลย มีแต่ทวีคูณขึ้นไปเรื่อย ๆ

ถ้าเป็นเศรษฐีธรรมเสียบ้างนี้เป็นยังไง เศรษฐีธรรมมีมากมีน้อยจะเป็นความชุ่มเย็นเป็นสุข ฟาดเสียจนเป็นมหาเศรษฐีธรรมดังพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านแล้วนั้น เต็มภูมิ ไม่มีคำว่าทุกข์ในจิตใจตั้งแต่วันกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจเท่านั้น ตั้งแต่ขณะนั้นจนกระทั่งวันนิพพาน ตลอดไปเลย ไม่มีกิเลสตัวใดที่จะมาสร้างกองทุกข์ในหัวใจท่านอีกต่อไปแล้ว นี่คือผู้ชมบรมสุข มหาเศรษฐีธรรม ได้แก่พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน ท่านเป็นมหาเศรษฐีธรรม

พวกเราที่พวกมหันตทุกข์ ถ้าว่าเศรษฐีก็เศรษฐีทุกข์ มหาเศรษฐีทุกข์เต็มบ้านเต็มเมือง วัตถุสิ่งของเงินทองมีเต็มบ้านเต็มเมืองนั่นแหละ แต่ความทุกข์มันก็ไปกับวัตถุสิ่งของ เพราะความดิ้นรนกระวนกระวาย ได้มาไม่เพียงพอ ได้เท่าไรยิ่งอยากได้ ๆ ความอยากนั่นแหละเป็นตัวหิวโหยเป็นเรื่องกองทุกข์ สร้างขึ้นจากความอยากให้ติดให้ดิ้นกระวนกระวาย ว่าไม่พออยู่พอกิน อยากให้มั่งให้มี มีหน้ามีตา มีชื่อเสียง ชื่อก็มีแล้วไม่เอา ให้กิเลสมาตั้งชื่อให้จะตายก็ไม่รู้ นี่ละเรื่องด้านวัตถุก็เป็นอย่างที่เราเห็นนี้แหละ เป็นยังไงไปทีไหนไม่อดไม่อยาก แต่ความทุกข์ของคนก็เคลื่อนไปเช่นเดียวกันหาความบกบางไม่ได้ เพราะฉะนั้นจงพากันสร้างความสุขในธรรมทั้งหลาย ให้มีธรรมภายในใจบ้าง จะปรากฏเป็นผู้มีเศรษฐีธรรมภายในใจ เศรษฐีธรรม มหาเศรษฐีธรรมภายในใจเย็นไปหมดเลย

นี่ก็ได้พยายามช่วยโลกช่วยสงสาร และทำให้เป็นคติตัวอย่างแก่บ้านแก่เมืองด้วยนะ อย่างแจกลิงของนั้นนี่เราก็ทำให้เป็นประโยชน์ ให้เป็นคติตัวอย่างแก่บ้านเมืองกุลบุตรสุดท้ายภายหลัง ศรัทธาญาติโยมทั้งหลายให้ได้ดูเป็นตัวอย่าง นี่แหละทางจอมปราชญ์ท่านเดินท่านเดินอย่างนี้ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์เดิน พระสาวกอรหัต

อรหันต์ผู้พ้นจากความทุกข์โดยประการทั้งปวงแล้วเดิน ท่านเดินอย่างนี้ เดินด้วยการให้ทาน เดินด้วยการรักษาศีล เดินด้วยการเจริญเมตตาภาวนา ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

ใครมีมากมีน้อยช่วยเหลือกันตามเกิดตามมี อย่าหวังหวังไว้ใช้ไว้กินแต่ผู้เดียว ทั้งๆ ที่เราอยู่กับหมูกับเพื่อนอยู่กับมนุษย์ มนุษย์เป็นสัตว์พวกสัตว์หมู่มนุษย์ซี้ชลาด อยู่คนเดียวไม่ได้ ต้องอยู่กับหมูกับเพื่อน อยู่กับหมูกับเพื่อนแล้วก็เห็นแก่ตัวอย่างนั้นใช้ไม่ได้ อยู่กับใครก็ให้มีความสุขต่อกัน ให้มีความสุขเฉลี่ยเผื่อแผ่ต่อกันนั้นเรียกว่ามนุษย์มีคุณค่า สังคมของมนุษย์มีคุณค่า ไม่ใช่เป็นโมฆะ นี้ก็ได้ทำให้เป็นประโยชน์ให้เป็นคติตัวอย่างแก่โลก นี้แจกตลอด บรรดาลูกศิษย์ลูกหาเอาของอะไรมานี้แจก แจกเรื่อยไปหมดทุกด้านทุกทางที่จะทำได้

ถ้าพูดถึงเรื่องความหวังก็เรียนให้ทราบ เรียกว่าเปิด ฟังแต่ว่าเปิดเถอะ ถ้าพูดถึงเรื่องความหวังในสิ่งทั้งหลายที่เราทำนี้ เราไม่ได้หวังอะไรจากสิ่งเหล่านี้เลย มีแต่ให้ด้วยความเมตตาสงสาร ถ้าหวังก็หวังให้เป็นประโยชน์แก่ผู้รับไปหนึ่ง หวังให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ได้เห็นได้ยินได้ฟังได้ถือเป็นคนดีตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น ถ้าเป็นความหวัง ส่วนจะหวังบุญหวังกุศลหวังมรรคผลนิพพานด้วยอำนาจแห่งการทำเหล่านี้ ในปัจจุบันนี้แล้วเราไม่หวัง

เราหวังมาพอแล้ว เราก็ทำให้พอเต็มหัวใจแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง บุญบาปเปิดออกหมดแล้วไม่ให้มีเหลือค้างในหัวใจ บุญก็เปิดออก บาปก็เปิดออก บันไดกับบันไดให้อยู่คนละแห่งไม่ให้อยู่ติดกัน บันไดคือบุญกุศลหนุนขึ้นไปสู่บ้าน เมื่อขึ้นถึงบ้านแล้ว บันไดกับบันไดก็แยกกัน บุญกับบาปก็แยกกันกับหัวใจ หัวใจถึงบรมสุขแล้วแยกกัน นี้เรียกว่าต่างคนต่างอยู่ นี้อยู่ด้วยวิธีนี้ให้ฟังเอา

นี่ก็จวนตายมาแล้ว บางคนพอพูดอย่างนี้ก็ไปโฆษณากันเป็นบ้าไปมีเยอะนะ ว่า หลวงตาบัวนี่ปลงอายุสังขารแล้ว เราเปิดธรรมให้ฟังเพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจด้วยการปฏิบัติมานานพอ ให้ท่านทั้งหลายได้ทราบว่าตั้งแต่ออกปฏิบัติมานี้เป็นเวลา ๔๗-๔๘-๔๙ ปีนี้แล้ว การปฏิบัติยังนานกว่านั้น ตั้งแต่บวชมาก็ปฏิบัติ เรียนหนังสืออยู่ที่ปฏิบัติไม่ให้ใครรู้ใครเห็น ทำอยู่คนเดียวๆ แบบลับๆ ไม่ให้ใครรู้ใครเห็น

เพื่อนฝูงด้วยกันมันเหมือนลิง อยู่ด้วยกัน พอเราจะเดินจงกรมนั่งสมาธิให้เห็นโห นี้จะไปสวรรค์นิพพานแล้วเหอ โน่นมันมาเหย่นะ มันนำโมโหนะซิ พอเห็นเราเดินจงกรมบ้าง เห็นเรานั่งภาวนาบ้าง หือ นี้จะไปสวรรค์นิพพานเดี๋ยวนี้เชียวหรือ คอยกัน

หน้อยนะ มันหาอุบายอย่างนั้นพวกบ้านั้น พวกเดียวกัน เราจะไปปรับโทษปรับกรรมอะไรกันได้อีกพวกเดียวกัน มันก็เหมือนอวัยวะเดียวกัน

เพราะฉะนั้นเราถึงหลบถึงหลีกทำความดี เวลาเจียบ ๆ หยุดเรียนหนังสือแล้วลงมาเดินจงกรม คีนตึก ๆ เจียบ จากนั้นเข้าในห้องก็เข้าไปภาวนา เราปฏิบัติมาอย่างนั้นตั้งแต่เรียนหนังสืออยู่ไม่เคยลดเคยละ พอก้าวขึ้นสู่เวทีแล้วเป็นพรรษาที่ ๗ ฟังนะพี่น้องฟังให้ตื่นะ ไม่ใช่จะพูดอยู่เรื่อย ๆ นะ เราฟังจะเริ่มมาเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ผลของการปฏิบัติมา ศีลธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นยังไง ที่ว่าตลาดแห่งมรรคผลนิพพานปรากฏอยู่ที่ไหน ปรากฏอยู่กับหัวใจผู้ปฏิบัติธรรมนั้นแล โดยเฉพาะก้าวขึ้นนั้นแล้วตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ ตั้งแต่พรรษา ๗ จนกระทั่งบัดนี้นานไหมการปฏิบัติธรรม

แล้วการสั่งสอนโลกก็ตั้งแต่ปีหลวงปู่่มมณภาพ ๒๔๙๓ จนกระทั่งปานนี้แหละ นั่นละเริ่มสอนโลก โลกเข้าไปเกี่ยวข้องกับติดต่อพัวพัน นับแต่พระเถรลงไปโดยลำดับถึงประชาชนจนกระทั่งบัดนี้ เราก็ดสอนอย่างเต็มภูมิ ในหนังสือทุกเล่มถอดออกจากหัวดับหัวปอดเรานี้ออกไปสอน เป็นแต่เพียงไม่ยืนยันว่าข้ารู้อย่างนี้ ข้าเห็นอย่างนี้ ข้าทรงธรรมประเภทนี้ไว้อย่างนี้ เป็นแต่เพียงไม่ได้พูดอย่างนั้นเท่านั้น แต่ปีนี้มาพูดแล้วออกพูดเสียบ้าง เอาตัวออกยื่นเสียบ้าง ให้เห็นทั้งของกลางให้เห็นทั้งสักขีพยาน ให้เห็นทั้งตัวการ

ตัวการถ้าทางโลกเขาเรียกว่าทางโจรผู้ร้าย แต่เราไม่ได้เป็นโจรเป็นผู้ร้าย เรียกว่าตัวการ สิ่งเหล่านี้ออกจากตัวการสู่จุดศูนย์กลางจริง ๆ นี้เราก็ได้เทศน์ให้เต็มภูมิให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เทศน์นี้เราไม่ได้เทศน์ด้วยความสงสัย เทศน์ด้วยความแน่ใจร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ไม่ว่าทางด้านใด ด้านแต่งหนังสือก็ดี ด้านเทศน์ว่าภารกิจดี ตลอดถึงการพูดอยู่ ณ บัดนี้ก็ดี เราไม่ได้สงสัยในการพูดทุกอย่างว่าผิดไป เราพูดด้วยความแน่ใจ เพราะปฏิบัติมาก็เป็นที่แน่ใจแล้ว ถึงเอาออกตลาดวางตลาด ถ้าพูดถึงว่าทางตลาด ก็เป็นที่แน่ใจแล้ว ใช้ได้เต็มภูมิแล้ว ๆ แล้วออก นี้ยังไม่ได้มีแต่เพียงว่าเอาตัวการออกไป ยัน ปีนี้ออกยื่นเสียแล้ว

ยืนยันยังไง เราไม่ได้ลืมนะ ยืนยันว่าเวลามีชีวิตอยู่นี้เราจะทำความดีให้โลกทั้งหลายได้เป็นคติตัวอย่างอันดีงาม และทำด้วยความเมตตาสงสารต่อโลก เพราะหลังจากนี้แล้วคือว่า เราตายแล้วเราจะไม่กลับมาเกิดในโลกนี้อีกต่อไปเป็นตลอดอนันตกาล จะเกิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ ตายแล้วตายเล่า ตายเกลื่อนตายกล่นวุ่นวายอยู่ตั้งแต่ชาตินี้ย้อนหลังเท่านั้น ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจะไม่มีมาเกิดมาตายอย่างนี้อีกต่อไป เราถึงที่สุดวิมุตติหลุดพ้นแล้วในหัวใจของเรา

ใครจะว่าเรื่อบักก็ให้ว่ไป เราไม่ได้พูดออกด้วยความเป็นบ้า เราพูดออกด้วยความเป็นธรรม ขอให้พี่น้องทั้งหลายฟังเป็นธรรม อย่าไปหาว่าหลงตาบวนี้ไอ้อวดอย่างนั้นอย่างนี้ นั้นละกิเลสมันเข้าไปย่ำยีตีแหลกไปตีตลาดแล้วนะนั่นนะ แล้วแทนที่จะได้ผลประโยชน์จากคคิธรรมที่ท่านสอนนี้ กลับไปเป็นข้าศึกต่อตัวเองเผาตนเอง

ว่าหลงตาบวไอ้อวดอย่างนั้นอย่างนี้ ไอ้อวดอะไรของปลอมมียังแสดงออกได้เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสาร จนหาที่อยู่ไม่ได้เพราะของปลอมทั้งนั้น ของจริงมีแสดงออกมาไม่ได้มีอย่างเทรอ ถ้าอย่างนั้นศาสนาทั้งหมดแล้วในประเทศไทยเรา พุทธศาสนาไม่มีแล้ว ผู้รู้ของจริงเห็นของจริง นำของจริงออกมาพูดไม่ได้ เป็นการไอ้การอวดเห็นใหม่กิเลสเอาเรียดเอาเปรียบ กิเลสเหยียบย่ำทำลายหมด ไม่ให้พูดของจริงให้พูดแต่ของปลอม เรื่องของกิเลสเต็มบ้านเต็มเมืองพูดได้ทั้งนั้น ถ้าพูดของจริงพูดไม่ได้ นี่เห็นใหม่ศาสนาจะหมดแล้วนะ ถ้าของจริงพูดออกมาไม่ได้

นี้เรารู้จริงเห็นจริงอย่างนี้ เราพูดตามเรื่องความรู้จริงเห็นจริงอย่างนี้ เหมือนพระพุทเจ้าท่านตรัสรู้ธรรมแล้ว ท่านรู้จริงเห็นจริงท่านประกาศธรรมสอนโลกเรื่อยมาไม่ว่าพระพุทเจ้าพระองค์ใดทรงทำแบบเดียวกัน และพระสาวกก็เหมือนกัน เมื่อรู้ธรรมแล้วก็ประกาศธรรมสอนโลก คือเอาความจริงออกสอนโลก นี่ก็ความจริงอันเดียวกันเรานำมาพูดนี้จะผิดไปที่ตรงไหน แล้วพูดให้ฟังนี้ก็พูดให้พุทบริษัทบรรดาที่เป็นลูกศิษย์ลูกหาเสียด้วย ไม่ได้พูดให้ที่ไหน ๆ ที่อื่น ๆ ฟังซึ่งเขาไม่ได้สนใจในอรรถในธรรม เราพูดให้เล็ดเนื้ออันเดียวกันฟัง ด้วยเจตนาหวังดีและความเมตตาอย่างยั้งล้นพ้นอยู่ในหัวใจของเรา แล้วจะผิดไปที่ตรงไหน นอกจากจะเป็นสิริมงคลแก่ผู้ฟังได้ยึดถือไป

เพราะฉะนั้นเราถึงทำ ทำให้สนุกมีอว่ร้างนเลยการทำคุณงามความดี ทำเสียจนกระทั่งทำไม่ได้แล้วเราจะหยุด เราหยุดเราหยุดจริง ๆ ด้วยไม่วกไม่เวียนอีก การเกิดการตายดับภพชาติที่พระพุทเจ้าทรงแสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า ญาณญจ ปน เมทสนัน อุกปาติ งานอันล้ำเลิศประเสริฐสุด ความรู้ความเห็นอันล้ำเลิศประเสริฐสุด ได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคต นั้นข้อหนึ่ง ข้อที่สอง อุกบุปา เม วิมุตติ ความหลุดพ้นของเราไม่กำเรบอีกแล้ว คือความหลุดพ้นจากทุกข์ไม่มีการกำเรบแล้ว อยมนุตติมา ชาติ นี้เป็นที่สาม ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราตถาคต นตถิทานิ ปุนพุกโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปความเกิดอีกตายอีกทุกข์อีกของเราไม่มีอีกแล้ว

นี้เป็นพระพุทภพชาติที่พระพุทเจ้าทรงแสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า ตอนรับเบญจวัคคีย์ทั้งห้า และเบญจวัคคีย์ทั้งห้าท่านก็รับได้หมดในธรรม ๔ ข้อนี้ ท่านเป็นพระ

อรหันต์โดยสมบูรณ์ด้วยกันทั้ง ๕ องค์ เบญจวัคคีย์ทั้งห้ามีพระอัญญาโกณฑัญญะ เป็นต้น ได้รับเทตุนธรรมะ ๔ ข้อนี้ไว้เต็มหัวใจ เป็นพระอรหันต์ล้วน ๆ ขึ้นมาฉับใด หลวงตาบัวก็เป็นฉับนั้นเหมือนกันไม่ได้เป็นอย่างอื่น เราพูดด้วยความแน่ใจของเรา เราเทตุนธรรมเหล่านี้ไว้เต็มหัวใจของเรามาได้ ๔๘ ปีแล้วในธรรมะประเภทนี้ ปีนี้เราถึงได้มาเปิดให้ฟัง เราเทตุนธรรมะประเภทนี้ ถึงหัวใจในธรรมะประเภทนี้มาได้ ๔๘ ปีแล้ว ปีนี้จึงเป็นปีที่เปิดออกให้ท่านทั้งหลายทราบ

ตั้งแต่ปีหลวงปู่่มมรณภาพมาจนกระทั่งปานนี้ เราได้ครองธรรมะประเภทนี้มา แต่ไม่เคยแสดงอะไรออกมา มีความจริงยังงี้ก็ว่าไปตามหลักความจริง แต่นี่มันจะตายทิ้งเปล่า ๆ ตายทิ้งเปล่า ๆ เกิดประโยชน์อะไร เราเกิดมาก็เพื่อทำประโยชน์ให้ตนเองและโลก แล้วเวลาจะตายก็จะทำประโยชน์ให้โลกบ้างอย่างนี้มันเป็นความเสียหายแล้วหรือ ถ้าเป็นความเสียหายก็ผู้ที่ต้องการความเสียหายก็สร้างเอาๆ เท่านั้นเอง นั่นละจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ เราทำประโยชน์เราทำเป็นที่แน่ใจ

เพราะฉะนั้นขอให้ยึดหลักนี้ไว้เป็นหลักใจ หลักความประพฤติหน้าที่การงาน อย่าลืมนิสิตลิมทาน อย่าลืมนิสิตการกุศล ตายแล้วจะไปเป็นเปรตเป็นผีตกรอกเวจี เพราะความเชื่อกิเลสตัณหาใช้ไม่ได้นะ ต้องเชื่ออรรถเชื่อธรรม เราเป็นลูกศิษย์ตถาคตเชื่อพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ให้สะอาดสว่างหากการทำบุญให้ท่าน

นรก สวรรค์ พรหมโลก มีสด ๆ ร้อน ๆ พระพุทธเจ้าตรัสไว้แล้วทุก ๆ พระองค์ เป็นแบบเดียวกันหมดไม่มีเคลื่อนคลาดไปไหนเลย บาปมีตามเดิม บุญมีตามเดิม นรกมีตามเดิม สวรรค์มีตามเดิม ถ้าใครทำบุญทำบาปก็ไปตามสถานที่ที่ตนทำไว้ทั้งดีทั้งชั่ว นั้นแล เพราะฉะนั้นจึงให้เลือกเฟ้นเสียตั้งแต่บัดนี้ เวลาตายแล้วจึงนิมนต์พระมา กุสลา ฐมฺมา กุสลา ฐมฺมา ยายนี้ตายแล้วไปไหนมา อย่ามานิมนต์หลวงตาบัวไปนะ เราเอาค้อนปาย่าว่าไม่บอกนะ

เพราะเหตุไรถึงว่างั้น หลวงตาบัวตายนี้บอกชัด ๆ เลย์ว่าไม่ให้นิมนต์พระมา กุสลา ฐมฺมา เราสร้างมาพอแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง เต็มหัวใจเราแล้ว เราไม่สงสัยแล้วในธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ว่าจะพระไตรปิฎก ไม่ว่าจะธรรมความจริงทั่วไตรโลกธาตุ เราบรรจุเข้าในหัวใจนี้หมดแล้ว เราไม่ได้สงสัยแล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นจะต้องนิมนต์พระมา กุสลา ฐมฺมา กุสลา ฐมฺมา หลวงตาบัวตายแล้วไปไหนมา ไปสันพร้าว (สันมิด) นี้เราจะว่าอย่างนั้น เราไม่ว่าไปไหนละ

ถ้าสร้างให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วสงสัยไปไหน แล้วสงสัยอยู่สอนคนไปหาอะไร

ถ้าเรายังสงสัยธรรมดาอยู่แล้วสอนคนเต็มเม็ดเต็มหน่วยได้ยังไง นี่เราสอนคนเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มหัวใจเรานะ สอนด้วยความแน่ใจไม่ได้สงสัยเลย และตายแล้วจะไปสงสัยตัวเรายังไงอันหนึ่ง อันที่สองนี้ให้เป็นตามอัธยาศัยของเราเอง เวลาเราจะตายจริงๆ เราเข้าห้องพับ นี่เป็นตามอัธยาศัยของเราะ เราอยู่คนเดียวถึงวาระที่จะตายแล้ว เราเข้าห้องพับ จะทำวิธีไหนก็ตาม จะนอนก็ตาม จะนั่งก็ตาม ทำพิธีตายลาโลกลาสงสาร ลากการไม่กลับมาอีก ตัดผิงเดี่ยวเท่านั้นไปเลย

ศพนี้ขออย่างเดียว อย่าเอาไปประกาศเป็นปลาหน้าชายให้แมลงวันแมลงวันมัน กวนอยู่นะ ศพหลวงตาบัวตายนี้จะเป็นปลาหน้าประกาศชายล้นโลกอยู่นะ ไม่ใช่เล่น ๆ นะ มันจะประกาศล้นไปหมดนั่นละ มันไม่ได้เสาะแสวงหาบุญหากุศล มันหาแต่เงินหาแต่ไอ้หลังลาย แล้วหลวงตาบัวก็เลยกลายเป็นสินค้าไอ้หลังลายไปเลย แหกไปหมด

อันนี้เราขอจากพี่น้องทั้งหลายชาวพุทธของเราไว้ตั้งแต่บัดนี้ อย่าให้มีอย่าให้เป็น ให้ทำกันด้วยความสงบเสงี่ยม ตายแล้ว ๒-๓ คนขึ้นไปเผาเท่านั้นพอแล้ว อย่ายุ่มย่าม ๆ อย่าเอายศถาบรรดาศักดิ์มาเหยียบย่ำทำลายธรรมของพระพุทธเจ้า ให้เป็นธรรมล้วน ๆ ทำอะไรให้เป็นธรรมล้วน ๆ นั่นเป็นที่พอใจของเรา เพราะพระพุทธเจ้าทรงชมเชยอย่างนั้น

วันนี้พี่น้องทั้งหลายมาเยี่ยมจากทางไกลทางไกล ได้เปิดอรรถเปิดธรรมให้ฟัง ตั้งแต่ต้นแห่งการปฏิบัติมาจนกระทั่งถึงวาระสุดท้าย ก็หวังว่าจะเป็นสิริมงคลแก่พี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกัน ต่อไปนี้จะให้พร
